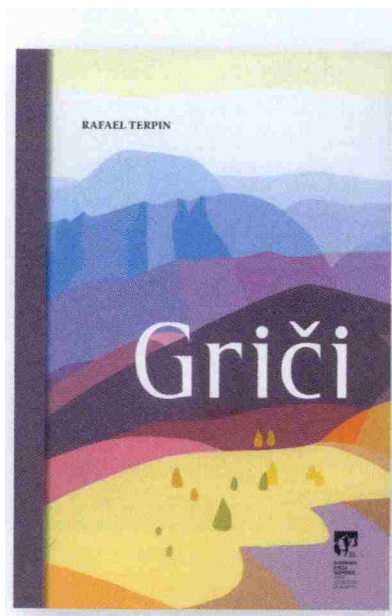

RAFAEL TERPIN

Griči

Planinska založba, Ljubljana
2020, strani 230, cena 19,90 €

Ti griči, po katerih potujemo z Rafkom Terpinom, so moj domači svet, zato je ta lepa knjiga brž pritegnila moje zanimanje. Izhodišče njegovih poti "po gričih" je Idrija, od koder se podaja na pot s svojo skicirko, mož je namreč akademski slikar, in na začetku vsake zgodbe je ilustracija v njegovem značilnem slogu, ki bogati in dopolnjuje pesniško besedilo. Knjiga vsebuje izbor njegovih prispevkov, ki so bili objavljeni v **Planinskem vestniku** med leti 1974 in 2019. Nabralo se jih je 38 in razvrščene so po letu nastanka. Najprej sem seveda prebral tiste, ki so bližju mojega doma in sem jih sam prehodil brez umetniških ambicij, vendar s strmenjem nad to preprosto lepoto. Samotne kraje, kamor ga vleče srce, dobro pozna. Na njegovih slikah se bo ohranila marsikatera hribovska domačija, ki izumira. Malokdo še vztraja v teh samotah. Škoda, toda od lepote se pač ne da živeti. Najvišji 'grič' v tej družini je Krn (2244 m). Nekega jesenskega dne leta 2008

*Rafael Terpin je rojen 10. septembra 1944 v Idriji. Diplomiral je na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani. Je akademski slikar, učitelj, raziskovalec arhitekture idrijskih rudarskih hiš in kmečke arhitekture, zbiratelj idrijskih anekdot, ljudskih pripovedk, običajev in izročil. Avtor je več kot 50 slikarskih razstav in petih knjižnih del. Od leta 1974 na svojstven način 'planinari' tudi kot sodelavec **Planinskega vestnika**. Njegovi prispevki so poklon svetu, življenju in krajini, ki izginja.*

se je odpravil na Sveto Goro. »Kar rekel sem si: preden se dokončno postaraš, moraš enkrat peš na Sveto Goro in pika! Iz Idrije.« In kako se je to končalo? »Bilo je okrog šestih. Za mano je bilo vsaj enajst ur čiste hoje. Podplati so mi žareli, oči pa tudi. Pred mano je v nekam presvetlo nebo rasla velikanska Marijina cerkev. Popolnoma umirjen sem ji stopil nasproti.«

Igor Dakskobler mu je napisal prijateljsko spremno besedo (Ta mož piše nenavadno), kjer med drugim pravi: »Ja, hodila sva na isti hrib, toda kako ga je doživel in opisal on in kaj bi lahko o tem mojem terenu poročal jaz, to pa je velikanska razlika. Zato pa je ta mož ne samo slikar, zgodovinar, planinec in botanik, temveč tudi besedni umetnik.«